

PAASNACHT 2017 A - jaar.

«Dopen is Pasen vieren», maar dan is Pasen ook : binnentreden in je doop: opnieuw beleven hoe ieder van ons deel heeft gekregen aan de dood van Christus, zoals St. Paulus zegt aan de Romeinen: "Gij weet toch, dat het doopsel, waardoor wij met Christus Jezus in gemeenschap zijn getreden, ons heeft doen delen in zijn dóód? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden."

De doop in de dood van Christus. Ik denk dan aan de vrouwen, die Hem gevolgd zijn tot onder zijn kruis, die getuigen zijn geweest van zijn dood, die deelgenomen hebben aan zijn begrafenis, en daarna tegenover het graf gezeten, hebben getreurd.

De dag daarna hebben zij de grote sabbat gevierd, herinnering aan de bevrijding uit de slavernij van Egypte, aan de nabijheid van de bevrijdende God van Israël. Dat was het droefste Pasen van hun leven. Met lood in de schoenen gingen zij de volgende morgen vroeg weer naar het graf onweerstaanbaar getrokken naar hun geliefde Meester.

Twee rouwende vrouwen: je ziet ze lopen, naar de trant van hun land helemaal gehuld in zwarte gewaden, de ogen door tranen verblind.

“Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden leiden.” Zij ervaren dat op unieke wijze. De aarde beeft, de hemel scheurt, een engel spreekt. Ja, dan wordt je wereld wel anders. Dan wordt je kijk op de dingen drastisch gewijzigd. Alles op zijn kop gezet. Of: de dingen die door mensen zo in wanorde zijn gebracht, vallen op hun door de Schepper bedoelde plaats. Zoveel wat verdrietig en ellendig was en uitzichtloos, komt in een nieuw licht, zoals in den beginne, toen God zag dat het goed was.

In deze nacht is er geen aardbeving en geen hemelse verschijning, maar toch is dit een belangrijk moment voor drie mensen die hier zijn met grote verwachtingen. Renée, Mirjana en Alexander ontvangen in deze heilige nacht de sacramenten van Doopsel en Vormsel en krijgen deel aan de Eucharistie.

Pasen vier je niet vrijblijvend: het raakt je: tijdens de viering in de kerk is er zoveel te zien en te horen. De bewogenheid en de ontroering van deze nacht zijn een echo, een weerklank, van wat de vrome vrouwen en de leerlingen ervaren hebben. Dit getuigenis is doorgegeven, 20 eeuwen lang. Het heeft mensen geïnspireerd en in beweging gezet. En het verhaal gaat door: een levende werkelijkheid, wij noemen het het koninkrijk van God. En telkens rijzen er weer vragen, wordt het verduisterd, ongeloofwaardig. Maar wij hoorden vannacht het begin van Genesis: "Het werd avond, en het werd morgen. Een nieuwe dag." Steeds opnieuw begint het, en het groeit verder, maar alleen als wij christenen de opdracht aanvaardden die wij in ons doopsel ontvangen hebben: als wij de herinnering levend houden, het verhaal verder vertellen, en het voor anderen geloofwaardig te doen zijn, door niet in zelfzucht te leven, maar door te leven voor God in Christus Jezus.

Laten wij zo Pasen vieren: binnentreden in onze doop.